

Întrebări esențiale pentru o viață mai bună

- Ghidul tău de auto-coaching -

TOTAL PUBLISHING

București, 2018

De ce un ghid de auto-coaching?	5
Principiile după care mă ghidez în dezvoltarea personală ...	7
1. Familie/Prieteni	9
1.1 Iartă și mergi mai departe	9
1.2 Vezi sclipirea din ochii lor? (Benjamin Zander)	11
1.3 Când este de dorit să las pe cineva în urmă?	13
2. Carieră/Afaceri	16
2.1 Ce înseamnă succes pentru mine?	16
2.2 Obiective și conflicte	18
2.3 Dacă nu aş asculta de nimeni, ce aş face eu acum?	24
3. Finanțe	25
3.1 Banii - valoare sau instrument?	25
3.2 Ce semnifică banii pentru mine?	26
3.3 Care sunt cheltuielile inutile care îmi „mănâncă” finanțele?	27
4. Sănătate	29
4.1 Începând de luni	29
4.2 Instinctul știe	31
4.3 Dietă sau stil de viață?	33
5. Relații personale	35
5.1 În papucii mei, în papucii tăi	35
5.2 Ce mă deranjează la altul	38
5.3 Merg la o întâlnire sau încep o relație?	40

6. Dezvoltare personală/spirituală	42
6.1 Oricine știe să facă un foc	42
6.2 Pericolul învățării și dezvoltării	43
6.3 Lasă-i pe ceilalți în pace	45
 7. Timp liber	 47
7.1 Relaxează-te, elimină	47
7.2 Prostii	48
7.3 Eu nu pot să stau degeaba!	49
 8. Energie	 50
8.1 Energia mea	50
8.2 Energia unui loc	51
8.3 Energia celorlalți	51
 9. Gânduri și tipare mentale	 53
9.1 Oglinzile judecăților noastre	53
9.2 Valori și reguli de joc	55
9.3 Noi alegem ceea ce gândim	58
 10. Emoții	 60
10.1 Despre frică	60
10.2 Despre iubire	62
10.3 Viața ta – frică sau iubire?	64
 La final	65
Planul meu de acțiune	67
Surse, surse de inspirație și resurse	69
 Fișa de lucru 1 – Valori personale	71
Fișa de lucru 2 – Roata vieții	73
Plan de acțiune	74
Povestea mea (30 de zile mai târziu)	75

1.1. Iartă și mergi mai departe

„Iert, dar nu uit.” Este acesta motto-ul tău? De obicei când vine vorba de părinții noștri avem cu toții cel puțin un lucru care ne macină legat de ei: poate ne-au spus ceva ce ne-a durut și nu am uitat nici până în ziua de astăzi, poate nu au știut cum să ne ajute, sau poate mai rău. Poate că am purtat cu noi în viața de adulți, efectele acțiunilor lor.

Indiferent de motivul pentru care ei, părinții noștri au făcut sau nu anumite lucruri, un lucru este sigur: trecutul nu se schimbă. Și încă un lucru este sigur: noi ne creăm realitatea în care trăim și dăm o anumită semnificație unei anumite situații.

Așadar ce putem face acum, în realitatea noastră de astăzi, este să schimbăm ceea ce nu ne place sau nu ne mai servește. Nu înseamnă că suntem de acord cu ceea ce au făcut părinții noștri și nici că pornim o luptă încăpățânată împotriva lor (sau împotriva noastră). Înseamnă doar că ne dăm voie să mergem înainte fără această povară.

Iar prin schimbare mă refer la înțelegere și iertare.

Am văzut deunăzi un film, iar una din replicile de acolo mi-a rămas în minte: *Este mai ușor să ierți. Trebuie să o faci doar o singură dată. Pe când ura și supărarea sunt lucruri pe care le trăiești în fiecare zi.*

Și astfel vine și prima întrebare: *Cine este persoana din familia ta cu care ai cele mai mari probleme? Și ce poți face astăzi pentru a ierta acea persoană?*

Explorează toate metodele sau mijloacele care te atrag sau pe care le ai la dispoziție. Și nu uita, uneori doar printr-un dialog

Respect pentru oameni și cărți

deschis poți obține lucruri uimitoare, răspunsuri, sau să auzi acele cuvinte pe care le-ai așteptat o viață întreagă.

Ce m-a ajutat pe mine să-mi înțeleg și să-mi schimb atitudinea față de părinții mei au fost cărțile „Cum să-ți vindeci viața” (Heal Your Life) – Louise Hay, „Un pământ nou” – Eckhart Tolle și practica Reiki.

EXERCIȚIU:

- *Scrie acum aici pe cine îți dorești să ierți, de ce, cu ce te-ar ajuta, cum te-ai simțit dacă ai face-o, ce crezi despre acea persoană, ce crezi despre tine în relație cu acea persoană, absolut orice îți trece prin minte legat de persoană, de tine și de reacțiile tale și de situațiile dificile pe care le-ai întâmpinat.*
- *Repetă acest exercițiu zilnic timp de cel puțin 5 zile. La ce concluzii ai ajuns?*

Respect pentru oameni și cărți

1.2. Vezi sclipirea din ochii lor? (Benjamin Zander*)

Relațiile cu familia și cu prietenii nu sunt întotdeauna ușoare. Sau nu sunt întotdeauna aşa cum ne-am dori să fie. Important este să ne dăm seama că acest lucru nu se întâmplă „din cauza lor”. Conform principiului enunțat la început (care nu este nou și nici inventat de mine, ci general valabil), noi suntem cei responsabili pentru tipul de relații pe care le avem sau pentru cum funcționează ele.

Oricine a încercat să schimbe la un moment dat pe altcineva, fie în familie, fie în cercul de prieteni sau apropiați, probabil a ajuns la concluzia că nu este posibil, că nu funcționează. Nu funcționează pentru că oamenii se schimbă doar atunci când ei însăși consideră că este necesar și într-un mod pe care îl consideră avantajos pentru ei însăși. Așadar, dacă ceilalți nu se schimbă pentru noi sau din cauza noastră/datorită nouă, suntem noi cei care trebuie să o facem.

În video-ul său “How To Give An A” (Cum să dai nota 10), Benjamin Zander vorbește despre „trezirea posibilității în ceilalți”. Ce înseamnă concret acest lucru?

În loc de pretenții sau așteptări de la „ei” sau în loc să ne încăpățânam să ne impunem în fața „lor”, să le oferim libertatea de a fi ei însăși, de a le oferi opțiuni, de a-i lăsa să aleagă cum și ce vor ei să fie. Ba mai mult, prin atitudinea noastră deschisă, ceilalți se vor simți motivați și mai atrași de noi. Cum funcționează acest lucru?

Te invit să urmărești acest video (Youtube – How To Give An A) ca să înțelegi în amănunt implicațiile acestei atitudini.

* www.benjaminsander.com

Întrebarea pe care dirijorul o pune și pe care îl-o propun pentru a verifica dacă ai reușit acest lucru este una, pe cât de simplă, pe atât de complicată: „Cine sunt eu, atunci când ochii lor nu strălucesc?”. Te invit să-ți pui aceeași întrebare, legată de oricine din familia ta sau din cercul tău de apropiatați.

EXERCITIU:

- Răspunde la întrebarea: *Cine sunt eu atunci când ochii mamei/tatălui/copiilor/prietenilor mei etc. nu strălucesc? Si, pentru că deja cunoști răspunsul, poți să schimbi acel lucru și să readuci sclipirea în ochii lor.*
- Notează 5 lucruri pe care le poți face altfel începând de astăzi și pune-le în aplicare până când vor deveni un automatism.

Respect pentru oameni și cărti

1.3. Când este de dorit să las pe cineva în urmă?

Vorbeam deunăzi cu o prietenă care îmi spunea că se află într-o relație de prietenie mai veche, dar care începe să semene cu „o pasăre oloagă care nu mai zboară nicăieri”.

După o analiză mai amănunțită, și-a dat seama că, de fapt, valorile ei personale și nevoile ei nu mai sunt împlinite în această relație. Și că, din acest motiv, nici comportamentul ei nu mai este congruent cu ceea ce este și simte ea.

Uneori, ne alegem anumiți oameni pentru a ne testa pe noi însine (conștient sau nu), alteori, îi atragem automat, pentru că ne asemănăm, alteori, îi avem lângă noi doar din orgoliu, dar, în orice caz, ar fi de dorit să ne învățăm lecția.

Însă, atunci când rolul fiecăruia în acea relație a fost îndeplinit sau finalizat, poate veni momentul „păsării oloage”. Cum îl recunoști și ce să faci?

Sentimentele, emoțiile sau comportamentele diferă de la caz la caz.

Atunci când eviți să mai răspunzi la telefon – din orice motive îți creezi tu, atunci când găsești scuze să nu te mai întâlnești cu acea persoană – oricare ar fi acelea, atunci când îți se pare „prea mult” ce se întâmplă, atunci când te simți secătuit de energie sau că ascultă aceleași povești sau drame la nesfârșit, atunci când nu te mai regăsești în timpul petrecut împreună, atunci când simți că pierzi ceva din tine când te afli alături de acea persoană sau faci anumite lucruri pentru ea, atunci este momentul să te despartă.

Nu spun să întorci spatele oricui, atunci când nu vă mai înțelegeți. În orice relație care ți se pare valoroasă este de dorit să rezolvi problemele care apar și să discuți deschis despre ceea ce te preocupă sau deranjează.

Vorbesc de cazul în care ai făcut deja tot ce se putea face, dar nu te mai regăsești în acea relație. Asta nici nu înseamnă că vei pleca, reproșând celuilalt tot ce nu ți-a oferit.

Gândește-te că tu ai fost cel/cea care a ales să fie într-o relație cu acea persoană și, odată cu acea decizie, ți-ai asumat tot ce a adus acea relație în viața ta.

EXERCIȚIUL 1:

- Notează-ți acum persoanele din viața ta cu care simți că relația a ajuns la final. Observă cum te simți în preajma lor, dacă îți mai face plăcere să te întâlnești cu ele, cum te comporti când ești cu ele.

